

ΤΟ «ΚΑΛΩΣΟΡΙΣΜΑ»
Των Πέτρου Δημητράκου, Νικόλα Μυσιρλάκη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- A) ΜΗΤΕΡΑ ΑΝΝΑΣ
- B) ΑΝΝΑ
- Γ) ΦΩΝΗ ΠΑΤΕΡΑ
- Δ) ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ
- Ε) ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΖΙ
- Στ) ΔΑΣΚΑΛΟΣ
- Z) ΜΑΡΙΟΣ
- H) ΔΗΜΗΤΡΑ
- Θ) ΠΑΤΕΡΑΣ ΑΝΝΑΣ

Πρωί. Στο εσωτερικό του δωματίου της Άννας. Κάποια πράγματα τακτοποιημένα, κάποια πεταμένα. Η Άννα βάζει βιβλία μέσα στην σχολική τσάντα. Ακούγεται η φωνή της μητέρας της που φωνάζει.

ΜΗΤΕΡΑ ΑΝΝΑΣ:

Έλα αγάπη μου. Θ' αργήσεις στο σχολείο.

ΑΝΝΑ: (Κοιτάζεται στον καθρέφτη και μιλάει)

Σχολείο; Ακόμη δε χάρηκα το καινούργιο μας σπίτι, το δωμάτιό μου! Αχ, ας είχαμε έρθει στην Ελλάδα πιο νωρίς, πριν τελειώσουν οι καλοκαιρινές διακοπές! Θα είχα προλάβει να γνωρίσω και κανέναν εδώ. Νιώθω μόνη μου! Όλα χάλια θα πάνε σήμερα! (φωνάζει) Μπαμπάαααα! Είσαι έτοιμος; Θα κατέβω στο πάρκιγκ.

ΦΩΝΗ ΠΑΤΕΡΑ: (φωνάζει)

Έρχομαι!!!.

Σβήνουν τα φώτα στη σκηνή. Όταν θα ανάψουν ξανά, θα βρισκόμαστε στο σχολείο.

Δεξιά, κοντά στον πλευρικό τοίχο της σκηνής, δύο θρανία, το ένα πίσω από το άλλο και τέσσερις καρέκλες. Αριστερά βρίσκεται η πόρτα της αίθουσας της τάξης της Άννας. Στη σκηνή βγαίνουν από δεξιά η Διευθύντρια και η Άννα που συνομιλούν ενώ περπατούν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΥ:

Καλημέρα! Εσύ θα πρέπει να είσαι η Άννα, σωστά;

ΑΝΝΑ:

Μάλιστα.

Η Διευθύντρια στέκεται μπροστά στην ανοιχτή πόρτα με την Άννα στο πλάι της και απευθύνεται στην τάξη. Οι θεατές δεν μπορούν να δουν το εσωτερικό της αίθουσας. Ακούν μόνο ό,τι γίνεται και λέγεται στο εσωτερικό της.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Κύριε Ανδρειωμένε και αγαπητά μου παιδιά, θα ήθελα να σας γνωρίσω την Άννα, τη νέα μαθήτριά της τάξης σας.

Ακούγονται όλα τα παιδιά, σαν χορωδία.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΖΙ (ηχογραφημένα):

Γεια σου Άννα!

Η Διευθύντρια βγαίνει από τη σκηνή. Η Άννα παραμένει όρθια στο κατώφλι της ανοιχτής πόρτας, κοιτώντας προς το «εσωτερικό» της αίθουσας.

Ακούγεται η φωνή του δασκάλου.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Άννα, θα ήθελες να μας πεις κάποια πράγματα για τον εαυτό σου;

ANNA: (φοβισμένα και διστακτικά, με πολύ άγχος)

Εμμ...Ναι.... Γειά σας παιδιά, το όνομά μου είναι Άννα και είμαι απ' την Γερμανία. Με τους γονείς μου ήρθαμε στην Ελλάδα πριν λίγες μέρες και....

Από την ανοικτή «πόρτα» της αίθουσας πετάγεται ένα παιδί με μια μαθητική τσάντα στην πλάτη. Κυριολεκτικά ορμάει στη σκηνή, βγαίνοντας από την πόρτα της αίθουσας και απευθύνεται στην Άννα.

ΜΑΡΙΟΣ:

Πώς ξέρεις και μιλάς τόσο καλά ελληνικά;

ANNA:

Πριν μετακομίσουμε, έκανα ιδιαίτερα μαθήματα ελληνικών..

Ο Μάριος, ο συμμαθητής της Άννας, μένει στη σκηνή. Βάζει σε διάταξη σχολικής τάξης τα 2 θρανία τις 4 καρέκλες. Κάθεται στη μία καρέκλα, στην μπροστινή σειρά και αφήνει την τσάντα δίπλα του.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: (ακούγεται η φωνή του από το «εσωτερικό» της αίθουσας)
Πολύ ωραία Άννα, διάλεξε πού θα καθίσεις. Υπάρχουν κάποιες ελεύθερες θέσεις.

Ακούγεται ένας ενιαίος – ηχογραφημένος - ήχος από τις τσάντες των παιδιών που τις πετάνε όλες μαζί και με δύναμη στις άδειες καρέκλες δίπλα τους. Ο Μάριος κάνει την ίδια κίνηση ταυτόχρονα με τον ήχο. Ακούγονται γέλια και λίγες φωνές παιδιών. Βγαίνει γελώντας από την πόρτα της αίθουσας μια μαθήτρια, η Δήμητρα, με την τσάντα της. Πηγαίνει και κάθεται στο θρανίο πίσω από τον Μάριο.

Ακούγεται η φωνή του δασκάλου, που είναι θυμωμένος.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ:

Τι πράγματα είναι αυτά; Πραγματικά με κάνετε να ντρέπομαι! Κατεβάστε τις τσάντες σας από τις καρέκλες. Μάριε, κατέβασε την τσάντα σου τώρα! Το κορίτσι θα καθίσει δίπλα σου.

Η Άννα πηγαίνει και κάθεται δίπλα του.

ΜΑΡΙΟΣ:

Μην νομίζεις ότι επειδή έμαθες κάτι ελληνικά είσαι κι Ελληνίδα. Ένα Γερμανάκι είσαι που το 'διώξαν απ' τη χώρα του.

ANNA: (τραυλίζει)

Μμμια, δεεε μμμε διώξ...

Από το πίσω θρανίο του μιλάει θυμωμένα η συμμαθήτριά τους.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Άσε την ήσυχη, βλάκα!

ΜΑΡΙΟΣ:

Κοίτα την δουλειά σου, Δήμητρα!

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Μην παριστάνεις κάποιον που δεν είσαι!

Χτυπάει το κουδούνι για το διάλειμμα και σβήνουν τα φώτα. Ανάβουν τα φώτα και βλέπουμε την Άννα να κάθεται μόνη της. Το κεφάλι της στο θρανίο επάνω στα χέρια της, σαν να κοιμάται. Μπαίνει η Δήμητρα και πλησιάζει στο θρανίο της Άννας.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Είσαι καλά;

ANNA:

Ναι. Ευχαριστώ για πριν.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Δεν κάνει τίποτα, Άννα.

ANNA:

Πώς ξέρεις το όνομα μου;

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Αφού εσύ το είπες πριν. Και ακόμα πιο πριν η Διευθύντρια.

ANNA:

Σωστά! μάλλον απ' το άγχος μου το ξέχασα.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Δεν πειράζει, όλοι το παθαίνουμε αυτό.

Μπαίνει στην τάξη ένα αγόρι, ο Μάριος, και τις πλησιάζει με ύφος επιθετικό.

ΜΑΡΙΟΣ: (Ακριβώς από επάνω της, με δυνατή φωνή και ειρωνικά)

Γεια σου Άννα!

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Τι θέλεις;

ΜΑΡΙΟΣ (χασκογελώντας):

Ε, να μη δείξουμε το σχολείο στην καινούργια;

ΔΗΜΗΤΡΑ: (Μπαίνει ανάμεσα στον Μάριο και την Άννα)

Ωραία, θα έρθω και εγώ μαζί σας.

ΜΑΡΙΟΣ: Όχι, δεν θα έρθεις.

Ο Μάριος σπρώχνει δυνατά την Δήμητρα, τη ρίχνει κάτω. Την χτυπάει και την κλωτσάει. Η Άννα σηκώνεται από την καρέκλα προς το μέρος της Δήμητρας. Ο Μάριος γυρίζει, τη ρίχνει κάτω και την κλωτσάει στο κεφάλι. Η Άννα είναι πεσμένη κάτω και γυρίζει το κεφάλι της προς την Δήμητρα που είναι δίπλα της και προσπαθεί να σηκωθεί.

Ο Μάριος σηκώνει την Άννα με το ζόρι και την κρατάει όρθια.

ΜΑΡΙΟΣ:

Τώρα Άννα πιστεύω πως θα θέλεις να δεις και το υπόλοιπο σχολείο. Πρώτη στάση η τουαλέτα.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Μην γίνεις κάτι που δεν είσαι Μάριε!!!

Ο Μάριος ανοίγει μια πόρτα στο βάθος της σκηνής, βγάζει το κλειδί από την μέσα μεριά, σπρώχνει την Άννα μέσα και κλειδώνει την πόρτα.

ΜΑΡΙΟΣ:

Όταν σε βρουν, δεν θα πεις ποιος το έκανε, αλλιώς...

Κοιτάζουν γύρω αν τους βλέπει κανείς και φεύγει τρέχοντας και γελώντας.

Σκοτάδι. Μουσική. Κλάμα της Άννας

Ξεκλειδώνουν την πόρτα της τουαλέτας : Η διευθύντρια κα Στεργίου και πίσω της η Δήμητρα.

Από την ανοιχτή πόρτα φαίνεται η Άννα που έχει μαζευτεί σε μια γωνιά και κρύβει το πρόσωπό της.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Αν είναι δυνατόν!

Η Διευθύντρια σηκώνει την Άννα και τη βγάζει έξω. Η Δήμητρα την αγκαλιάζει.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Εντάξει παιδιά! Μην φοβάστε! Θα το αντιμετωπίσουμε μαζί. Θα πρέπει αμέσως να ειδοποιήσω τους γονείς σας να έρθουν στο σχολείο.

Η Διευθύντρια τηλεφωνεί από το κινητό του στους γονείς της Άννας και της Δήμητρας. Ενώ μιλάει στο τηλέφωνο, η Άννα μιλάει εμπιστευτικά στη Δήμητρα.

ANNA:

Δεν πρέπει να πούμε ότι το έκανε ο Μάριος.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Γιατί;

ANNA:

Με απείλησε Δήμητρα και φοβάμαι.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Δεν έχεις λόγο να φοβάσαι, αν πούμε ποιος το έκανε.

Η Άννα σταυρώνει τα χέρια της μπροστά στο στήθος της και κοιτάζει προς τα κάτω.

Η Διευθύντρια κλείνει το τηλέφωνο και γυρίζει προς τα κορίτσια.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:

Άννα, Δήμητρα, μην αγχώνεστε! Όλα θα πάνε καλά. Απλά πείτε μου ποιος το έκανε αυτό, για να τον τιμωρήσουμε.

ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ:

Εντάξει κυρία.

Στο πίσω μέρος της σκηνής περνάει ο Μάριος με ζωηρό και επιθετικό ύφος, ενώ ακούγονται φωνές παιδιών σαν αλαλαγμοί.

ANNA: (αντιλαμβάνεται τον Μάριο που περνάει)

Δεν είδαμε κύριε. Όλα έγιναν πολύ γρήγορα.

Ξαφνική ησυχία. Ο Μάριος και η παρέα του φεύγουν. Αμέσως η Δήμητρα κοιτάζει νευριασμένη την Άννα και φωνάζει.

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Έλεος πια! Τι νόημα έχει να λες ψέματα; Δεν θα κερδίσεις κάτι, δεν θα είσαι ασφαλής. Πες την αλήθεια!

ΔΗΜΗΤΡΑ: (με φωνή πιο χαμηλή, αλλά και πιο απειλητική)

Αλλιώς θα το κάνω εγώ.

ANNA: (ξεφυσά / αναστενάζει)

Πολύ καλά. Ήταν ο Μάριος.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ: (πολύ θυμωμένα)

Τι; Δήμητρα, λέει αλήθεια;

ΔΗΜΗΤΡΑ:

Ναι, κυρία.

Ο πατέρας της Άννας βγαίνει τρέχοντας στη σκηνή.

ΠΑΤΕΡΑΣ ANNAΣ:
Άννα! Τι έγινε κορίτσι μου;

Αγκαλιάζει προστατευτικά την Άννα.

Γυρίζει και απευθύνεται στην Διευθύντρια.

ΠΑΤΕΡΑΣ ANNAΣ: (φωνάζει)
Κυρία Στεργίου, ποιοι ευθύνονται γι' αυτό;

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:
Κύριε Πιρς πρέπει να ηρεμήσ...

ΠΑΤΕΡΑΣ ANNAΣ:
Να ηρεμήσω; Να ηρεμήσω; Θα ηρεμήσω μόνο όταν δω τα παλιόπαιδα που το έκαναν αυτό να τιμωρούνται !!!

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:
Κύριε, οι γονείς των παιδιών είναι καθ' οδόν. Και για παν ενδεχόμενο συγκάλεσα και το Σχολικό Συμβούλιο για να διευθετήσουμε το θέμα. Η δική μου εισήγηση πάντως θα είναι αλλαγή σχολικού περιβάλλοντος για το παιδί που επιτέθηκε.

Η Δήμητρα απευθύνεται στη Διευθύντρια.

ΔΗΜΗΤΡΑ:
Κυρία Στεργίου, θα ήθελα να σας πω ότι ο Μάριος ειδικά χρειάζεται βοήθεια. Τον έχω δει χτυπημένο στα χέρια και στο πρόσωπο. Κάποιος τον χτυπάει, αλλά μας κάνει τον δυνατό και τον αρχηγό και δε μιλιέται όταν τον πλησιάζω.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ:
Δήμητρα, αυτό που λες είναι πολύ σοβαρό! Αν το είχαμε καταλάβει νωρίτερα.....

ΤΕΛΟΣ